

er flere endnu; der nævnes saaledes Birke-dommer Gad og Højesteretsassessor Steglich-Petersen som Repræsentanter for henholdsvis Dommerstanden og Sagførerstanden. Ogsaa de har haft Lejlighed til at udtale sig, og ogsaa de har sluttet sig dertil. I eet og alt maa jeg da udtale min store Glæde over og Tilfredshed med, at den højtærede Minister har forelagt dette Lovforslag, som er saa vel forberedt og har faaet saa god Tilslutning fra alle Sider, som det foreliggende Lovforslag har faaet. Den højtærede Justitsminister har vist det største Hensyn til de Ønsker og Henstillinger om Ændringer, der fra forskellig Side er fremsat, og som den højtærede Minister har gjort Rede for saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som i sin Forelæggelsestale. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har haft en heldig Haand til at ramme nogenlunde det rette, og saa vidt jeg har kunnet dømme om Lovforslaget i de faa Dage, der er gaaet, siden det blev forelagt, kan jeg ikke se rettere end, at jeg i alt væsentligt vil kunne slutte mig til Forslaget, som det foreligger. Naturligvis maa man altid forudskikke den Bemærkning, at ved nærmere Gennemgang kan det maaske vise sig ønskeligt at foretage enkelte formelle Ændringer eller Tydeliggørelser, men egentlige Realitetsændringer kan jeg ikke skønne der er Grund til at stille Forslag om.

Jeg vil ogsaa gerne yde min Anerkendelse for den højtærede Ministers Medvirkning til, at man i Forslaget har bestræbt sig for at faa' alt ind under Tinglysningsloven, som vedrører Tinglysning. Det er udtrykkelig fremhævet i den højtærede Ministers Bemærkninger, at han anser det for ønskeligt, at man i Tinglysningsloven finder, hvad man har Brug for, i Stedet for at der skal henvises til andre Love og Bestemmelser. Jeg tror, det gaar ærede Medlemmer, som det er gaaet mig mange Gange i Aarenes Løb: at vi i Love træffer paa Bestemmelser som: i Henhold til gældende Ret paa dette Omraade eller: i Henhold til Lov om det og det. I Stedet for at faa at vide, hvad det drejer sig om, skal man lede i store Bøger. Det kan være vanskeligt selv for dem, der er vant til det, og som har Bibliotek ved Haanden, men vanskeligere bliver det for almindelige Folk, som maaske gaar hen og køber Tinglysningsloven, naar de har Brug for den, men, naar de kommer hjem, finder, i Stedet for at faa den Besked, de søgte, en Henvisning til andre Love eller til saakaldte bestaaende Retsregler paa dette Omraade. Det er en Fortrædelighed

for mange Mennesker, og alt, hvad der gøres i Retning af at samle Stoffet i de forskellige Speciallove, har paa Forhaand min store Anerkendelse.

Maaske kunde der enkelte Steder gøres lidt endnu, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg har ganske vist bemærket et og andet af mere redaktionel Natur, enkelte Steder kunde der muligvis trænges til en Tydeliggørelse. For at nævne en Enkelthed skal jeg omtale § 53, der angaar Tinglæsning af Ægteskab. Man faar let det Indtryk, at det er Ægteskabet, der skal tinglyses, men det er ikke Tilfældet; det drejer sig her om Tinglysning af et Par Menneskers Ønske om at indgaa borgerligt Ægteskab, hvor der altsaa ikke foregaar Tillysning i Kirken. Maaske kunde det være tydeligere at rette Udtrykket til Tinglysning om, at man agter at indgaa Ægteskab. Hvad man træffer af den Slags, er imidlertid Bagateller.

Slutningsparagraffen gaar ud paa, at denne Lov ikke gælder Færøerne, men dog med visse Lempelser kan sættes i Kraft dér. Jeg har faaet det Indtryk ved at tale med Folk, at Forholdene paa Færøerne er saa forskellige fra de danske Forhold, at skal Loven sættes i Kraft deroppe, maa der nærmest en helt forandret Lovgivning til. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til Overvejelse; jeg ved ikke, om der kunde være Grund til at ændre Paragraffen, men vi kan jo tale om, hvorvidt man ikke hellere bør stryge den og henvise Spørgsmaalet til en almindelig Lov for Færøerne. Det er den Slags Ting, vi let kan tale os til Rette om.

Jeg vil slutte med at sige — det gemmer jeg til sidst —, at det, der gør Lovforslaget tiltalende, er den foreslaaede Simplificering af Forretningsgangen i disse Sager; alt, hvad der ikke er nødvendigt, renses ud, og man indfører Bøger uden nødvendigt Fyldestof, der koster en utrolig Bunke Tid og Penge til de mange Skrivere, som skal have med det at gøre. Dette undgaar man ved det Bladsystem, man nu vil indføre, hvor der afleveres Kopier; derved lettes Arbejdet ogsaa paa Kontorerne. Ved det nye System gør man ogsaa Tingbøgerne mere oplysende, saa at man bedre kan stole paa dem end hidtil. Det er allerede et stort Gode, saa stort et Gode, at man alene af den Grund maa være glad ved Lovforslaget. Naar dertil kommer, at Reformen betyder en stor Beparelse i de aarlige Udgifter, sætter det Kronen paa Værket i disse Tider, da vi skal se os nøje om efter Pengene. Ærede Medlemmer har nok hørt Ministeren